

Наставно-научно веће Филозофског факултета Универзитета у Београду на седници од 25. децембра 2014. године изабрало нас је у стручну комисију за утврђивање услова за стицање научно-истраживачког звања НАУЧНИ САРАДНИК за др Ивану Гачановић.

На основу увида у поднету документацију и научни рад кандидаткиње, Комисија подноси следећи

ИЗВЕШТАЈ

Биографски подаци

Др Ивана Гачановић, истраживач-сарадник на Институту за етнологију и антропологију Филозофског факултета Универзитета у Београду, рођена је у Горњем Милановцу 06. јануара 1984. године. Дипломирала је 2007. године на Одељењу за етнологију и антропологију Филозофског факултета Универзитета у Београду са темом „Објективни и/као морални модели: импликације полемике Роја Д'Андратеа и Ненси Шепер-Хјуз“. На истом одељењу одбранила је завршни мастер рад „Идентитетске политике Европске уније – антрополошка перспектива“ 2008. године. Докторску дисертацију „Култура ревизије у науци и високом образовању: случај Републике Србије 2000-2010“ одбранила је 27. новембра 2014. године на Филозофском факултету Универзитета у Београду (ментор проф. др Иван Ковачевић).

Као студенткиња докторских студија и стипендисткиња Министарства просвете, науке и технолошког развоја РС, од 2010. године ангажована је у настави на Одељењу за етнологију и антропологију Филозофског факултета Универзитета у Београду, прво као истраживач приправник, а потом као истраживач сарадник. До 2010. године била је ангажована на истраживачком пројекту *Антропологија у 20. веку: теоријски и методолошки донети*, (ев. бр. 147037), а од 2011. године ангажована је на пројекту *Идентитетске политике Европске уније: прилагођавање и примена у Републици Србији*

(ев. бр. 177017), оба финансирана од стране републичког Министарства просвете, науке и технолошког развоја.

Целокупна библиографија радова кандидаткиње

Изворни научни чланак у часопису:

1. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. О концепцијама „академске заједнице“ и „академске културе“ у условима савремених трансформација институције универзитета. *Етноантрополошки проблеми*, 2014, год. 9, св. 4, стр. 1007-1024. **(М 24 – 4 бода)**
2. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. Може ли антропологија образовања да нас образује? О природи знања у антропологији образовања. *Етнолошко-антрополошке свеске*, 2013, Но. 21 (н.с.) 10, стр. 169-182. **(М 52 – 2 бода)**
3. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. Проблем глобалног рангирања универзитета или о искушењима савремених високообразовних система. *Етноантрополошки проблеми*, 2010, н.с. год. 5, св. 2, стр. 185-204. **(М 24 – 4 бода)**
4. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. Како измислити Европљанина? Антрополошка анализа. *Антропологија*, 2009, бр. 7, стр. 87-104. **(М 51 – 3 бода)**
5. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. Антрополошке перспективе о/у култури ревизије. *Антропологија*, 2009, бр. 8: 81-97. **(М 51 – 3 бода)**

Објављено научно излагање на конференцији:

6. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. Европа као извориште културног идентитета и вредности као нормативног оквира. У: ЖИКИЋ, Бојан (ур.), *Културни идентитети као нематеријално наслеђе* (Етнолошка библиотека, књ. 62). Београд: Српски генеалошки центар; Филозофски факултет, Одељење за етнологију и антропологију, 2011, стр. 111-128. **(М 44 – 1,5 бода)**

Поглавље у тематском зборнику:

7. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. О децентрирању навијачких идентитета: има ли романтике у навијању? У: СИНАНИ, Данијел (ур.), *Урбани културни идентитети и религиозност у савременом контексту* (Етнолошка библиотека, књ. 73) Београд: Српски генеалошки центар; Филозофски факултет, Одељење за етнологију и антропологију, 2013, стр. 173-196. **(М 44 – 1,5 бода)**

Објављен сажетак научног излагања на конференцији:

8. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. Антрополошко истраживање културе ревизије. У: [Књига апстраката/научни скуп] *Држава, наука, култура*. Београд: Етнолошко-антрополошко друштво Србије, 2009, стр. 11-12. (М 64 – 0,5 бода)

Докторска дисертација:

9. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. *Култура ревизије у науци и високом образовању: случај Републике Србије 2000-2010. године*. Докторска дисертација одбрањена 27. новембра 2014. године на Филозофском факултету Универзитета у Београду: 236 листова. (М 71 – 6 бодова)

Монографија:

10. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. *Проблем европског идентитета: увод у антропологију Европске уније* (Етнолошка библиотека, књ. 44). Београд: Српски генеалогски центар; Одељење за етнологију и антропологију Филозофског факултета, 2009.

Рецензија, приказ књиге, критика:

11. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. Поводом књиге Марије Ристивојевић, Београд на „новом таласу“: музика као елемент конструисања локалног идентитета. Београд, Српски генеалогски центар и Одељење за етнологију и антропологију Филозофског факултета Универзитета у Београду. *Антропологија*, 2014, 14 (2): 199-202.
12. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. Поводом књиге Музика света као нови облик традиције, Марије Ристивојевић. (Одељење за етнологију и антропологију Филозофског факултета Универзитета у Београду Српски генеалогски центар, Београд, 2013. године). *Антропологија*, 2014, 14 (1): 149-151.
13. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. Поводом књиге Владимира Рибића, Политичка антропологија и модерни светски систем. 2011. Београд: Српски генеалогски центар и Одељење за етнологију и антропологију Филозофског факултета Универзитета у Београду, Етнолошка библиотека 54, стр. 250. *Етноантрополошки проблеми*, 2012, 7 (1): 271-272.
14. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. Милош Миленковић, Ка политици српске антропологије у XX веку. *Етноантрополошки проблеми*, 2011, 6 (1): 243-245.
15. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. Исидора Јарић (ур.), Болоњска реформа високог школства у Србији. *Антропологија*, 2011, 2 (11): 241-245.

16. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. Наумовић, Слободан. 2009. Употреба традиције. Београд: Институт за филозофију и друштвену теорију, ИП "Филип Вишњић" а.д., 330 стр. *Антропологија*, 2010, 1 (10): 133-135.
17. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. Компјутери и етика у сајбер доба. Пол Џ. Форд; Хестер Д. Мика (ур.) *Антропологија*, 2010, 3 (10): 141-145.
18. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. Реформе образовања и лажна слика савременог "друштва знања" (Лиесеманн, Конрад Паул. *Теорија необразованости: Заблуде друштва знања*. 2008. Загреб: Јесенски и Турк). *Етноантрополошки проблеми*, 2010, 5 (1): 225-230.
19. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. "Снага аналитичко-етнографског доказа", поводом књиге Младене Прелић (Н)и овде (н)и тамо: Етнички идентитет Срба у Мађарској на крају XX века. *Етноантрополошки проблеми*, 2009, 4 (1): 223-225.

Други саставни делови:

20. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. Научни скуп: Наш свет, други светови. Антропологија, научна фантастика и културни идентитети, Филозофски факултет Универзитета у Београду, 11-12. 12. 2009. *Антропологија*, 2010, 1 (10): 125-127.

Преводи:

21. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. Крис Шор – Стварање „Европе грађана“: критички приступи „културној политици“ Европске заједнице. *Трећи програм*, 2010, 145, I: 11-37.
22. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. Џон Борнман и Ник Фаулер – Европеизација. *Трећи програм*, 2010, 145, I: 38-68.
23. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. Мајред Ник Крејт – Култура и грађанство у Европи: питања за антропологе. *Трећи програм*, 2010, 145, I: 69-83.
24. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. Марк Абелес – Идентитет и границе: антрополошки приступ институцијама ЕУ. *Трећи програм*, 2010, 145, I: 84-100.
25. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. Дискусија о Европској унији: интервју са Крисом Шором и Марком Абелесом. *Трећи програм*, 2010, 145, I: 101-114.

Чланак у студентском часопису:

26. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. Култура и идентитет као политички неизбежни концепти: прелудијум за прилагођавање антрополошке дебате о мултикултурализму политичкој реалности. *Ћети*, 2010, IX (18/19): 230-251.

Учешће на научним скуповима:

1. Научни скуп: *Културни идентитети у XXI веку*, Филозофски факултет, 15. децембар 2011, Београд.
2. Научни скуп: *Држава, наука, култура*, Етнографски музеј, јун 2009, Београд.

Предавање на иностраном универзитету:

1. ГАЧАНОВИЋ, Ивана. *Европска унија – антрополошки приступ*. Копер: Univerza na Primorskem, Fakulteta za humanistične študije, новембар 2012. године.

Библиографија радова које је кандидаткиња објавила до 2014. године **класификована по категоријама:**

М 24

1. О концепцијама „академске заједнице“ и „академске културе“ у условима савремених трансформација институције универзитета. *Етноантрополошки проблеми*, 2014, год. 9, св. 4 стр. 1007-10024.
2. Проблем глобалног рангирања универзитета или о искушењима савремених високообразовних система. *Етноантрополошки проблеми*, 2010, н.с. год. 5, св. 2: 185-204.

М 42

1. Проблем европског идентитета. Увод у антропологију Европске уније. Београд: Српски генеалогски центар; Филозофски факултет, Одељење за етнологију и антропологију, 2009. 1- 130. **(Нема 5 аутоцитата)**

М 44

1. Европа као извориште културног идентитета и вредности као нормативног оквира. У: ЖИКИЋ, Бојан (ур.), *Културни идентитети као нематеријално наслеђе* (Етнолошка библиотека, књ. 62). Београд: Српски генеалогски центар; Филозофски факултет, Одељење за етнологију и антропологију, 2011, стр. 111-128.

2. О децентрирању навијачких идентитета: има ли романтике у навијању? У: СИНАНИ, Данијел (ур.), *Урбани културни идентитети и религиозност у савременом контексту* (Етнолошка библиотека, књ. 73) Београд: Српски генеалошки центар; Филозофски факултет, Одељење за етнологију и антропологију, 2013, стр. 173-196.

М 51

1. Како измислити Европљанина? Антрополошка анализа. *Антропологија*, 2009, бр. 7: 87-104.
2. Антрополошке перспективе о/у култури ревизије. *Антропологија*, 2009, бр. 8: 81-97.

М 52

1. Може ли антропологија образовања да нас образује? О природи знања у антропологији образовања. *Етнолошко-антрополошке свеске*, 2013, Но. 21 (н.с.) 10: 169-182.

М 64

1. Антрополошко истраживање културе ревизије. У: [Књига апстраката/научни скуп] *Држава, наука, култура*. Београд: Етнолошко-антрополошко друштво Србије, 2009, стр. 11-12.

М 71

1. *Култура ревизије у науци и високом образовању: случај Републике Србије 2000-2010. године*. Докторска дисертација одбрањена 27. новембра 2014. године на Филозофском факултету Универзитета у Београду: 236 листова.

Научно-истраживачки рад кандидаткиње

Библиографија радова др Иване Гачановић, у периоду који се оцењује, обухвата више оригиналних научних радова објављених у научним часописима и тематским зборницима, као и одбраћену докторску дисертацију. У међународном часопису и часопису еквивалентном међународним објављена су два рада, три рада објављена су у часописима националног значаја, два рада објављена су у тематским зборницима националног значаја, а један сажетак рада објављен је у зборнику са међународног научног скупа. У овом периоду кандидаткиња је објавила и књигу, која се не може бодовати јер нема 5 аутоцитата које је било веома тешко остварити са 25 година колико је кандидаткиња имала у тренутку објављивања књиге.

Према *Правилнику о поступку и начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача* Министарства просвете, науке и технолошког развоја, вредновање научне компетентности др Иване Гачановић било би следеће:

Категоризација и вредновање радова кандидаткиње:

Категорија	Број радова	Број бодова
M24	2	8
M44	2	3
M51	2	6
M52	1	2
M64	1	0,5
M71	1	6
		25,5

Услови за звање научни сарадник према Правилнику

Диференцијални услов -од првог избора у претходно звање до избора у звање потребно је да кандидат има најмање XX поена, који треба да припадају следећим категоријама:	
Научни сарадник	Укупно	16
	$M10+M20+M31+M32+M33+M41+M42+M43+M44+M45+M51+M52 \geq$	10
	$M11+M12+M13+M14+M21+M22+M23+M24+M41+M42+M43+M51+M52 \geq$	7

Научни резултати др Иване Гачановић

Диференцијални услов -од првог избора у претходно звање до избора у звање потребно је да кандидат има најмање XX поена, који треба да припадају следећим категоријама:	
Научни сарадник	Укупно	25,5
	$M10+M20+M31+M32+M33+M41+M42+M43+M44+M45+M51+M52 \geq$	19
	$M11+M12+M21+M22+M23+M24+M41+M42+M43+M51+M52$	8

Анализа објављених радова

Најважнији допринос резултата истраживања представљених у радовима др Иване Гачановић јесте, с једне стране, разумевање процеса промене савремене академске културе – на глобалном нивоу и у контексту савремених високообразовних политика у нашој земљи, а с друге, разумевање друштвених проблема у вези са феноменом идентитетских и културних политика Европске уније. Ниједна од датих области није раније била предмет систематских етнолошких и антрополошких истраживања у домаћој науци, а специфичан теоријско-методолошки приступ наведеним проблематикама чини дате радове специфичним и у контексту истраживања у широј области друштвено-хуманистичких наука у земљи.

Др Ивана Гачановић је у радовима који се односе на проучавање савремене академске културе представила критичко разматрање литературе која се тиче савремене теорије о институцији универзитета, политички и друштвени контекст историјског развоја ове институције и анализу савременог стања високообразовног система у Републици Србији, односно Београдског универзитета, као референтног оквира анализе. Сви наведени елементи рада представљени су кроз призму концепта „култура ревизије“, који се све чешће користи у истраживањима савремених система високог образовања који теже или јесу организовани према англо-саксонском и континенталном моделу универзитета. Др И. Гачановић је, с обзиром на то, и сама при посматрању савременог функционисања система високог образовања скренула пажњу на онај њен аспект који се односи на нормативне праксе и технологије које се користе за надгледање и евалуацију рада појединаца и институција, а које чине неке од главних одредница „културе ревизије“. Тиме је одговорила на питања да ли и у којој мери о њима можемо говорити као о важним детерминантама савремене академске културе и положаја универзитета у савременом друштву.

У раду „О концепцијама 'академске заједнице' и 'академске културе' у условима савремених трансформација институције универзитета“ кандидаткиња разматра у антропологији и другим друштвеним наукама недовољно проблематизован концепт академске културе. Поимана обично као статичан и високоформализован скуп уверења и понашања, академска култура се ретко директно разматра као динамичан процес који је подложен утицајима ванакадемског или „спољног света“. С обзиром на то, кандидаткиња у овом раду концепцију академске културе разматра као променљиву и некохерентну категорију, а процесе идентификације чланова „академске заједнице“ са тако претпостављеном „културом“ као флуидне и вишедимензионалне. Највећи акценат се у раду ставља на ону врсту утицаја које на функционисање универзитета и њихову „културу“ имају савремене реформе универзитета и нови управљачки системи који се притом у њима развијају. Таква врста промена директно се односи на промену екстерног и интерног односа према академском раду па тако и према „академској заједници“, а неке од промена које су уочене у различитим академским контекстима кандидаткиња посматра као релевантне и за разумевање ширих идентитетских промена кроз које пролазе чланови академских заједница данас.

У раду „Може ли антропологија образовања да нас образује? О природи знања у антропологији образовања“ др Ивана Гачановић је пружила преглед антрополошких доприноса из области проучавања образовних процеса током XX века у циљу илустровања начина на које се у антропологији ствара знање, као и у циљу приближавања слике о природи тог знања и могућности његове употребе. На основу тога она нуди одговоре на неколико кључних питања које у раду поставља: на који начин антрополози који се баве процесима образовања најчешће стичу информације, које су то области процеса образовања које антрополози најчешће обрађују у својим истраживањима, какву врсту знања можемо пронаћи у антрополошким радовима и од какве друштвене „користи“ она могу бити?

У раду „Проблем глобалног рангирања универзитета или о искушењима савремених високообразовних система“ кандидаткиња разматра појаву глобалног рангирања универзитета и њен утицај на промену саме идеје универзитета и

њихових друштвених и културних улога. Једна од суштинских последица ове појаве на коју кандидаткиња указује јесте све већа потреба да се својства, одлике и резултати појединачних универзитета упоређују на глобалном нивоу. Сам процес упоређивања најчешће подразумева редуковање појава на што мањи број њихових карактеристика, и ако је могуће, што мерљивијих. Указујући на важност хеномена глобалног рангирања универзитета и на комплексност његових импликација по општу идеју високог образовања, у раду се ставља посебан акценат на једну од најочљивијих таквих импликација – на то да универзитети данас подлежу својеврсној манипулацији која је у функцији контроле, ефикасности, искористивости и других прагматичних фактора који нису у суштинској вези са квалитетом високог образовања у његовом изворном значењу.

У раду „Антрополошке перспективе о/у култури ревизије“ кандидаткиња представља и анализира релативно млад, интердисциплинарно све више релевантан и заступљен, а за антропологију посебно интересантан истраживачки приступ „културе ревизије“. Синтагма култура ревизије (ревизорска култура) у антропологији (и другим хуманистичким дисциплинама и друштвеним наукама) користи се као општи термин који се односи на опис стања или услова у којима савремени научници спроводе своја истраживања, спроводе наставни рад и пишу научне радове – на атмосферу административног притиска, провере и контроле, у којој су путем специфичних техника конструисаних по аналогији са рачуноводственом ревизијом, принуђени да буду „продуктивни“, „квалитетни“ и да се „прилагоде корисницима“. У датом раду кандидаткиња указује на контекст ширења културе ревизије у домену високог образовања и научно-истраживачког рада (у којем настаје највећи проценат етнологских и антрополошких и других научних радова). Притом истиче онај сегмент критике културе ревизије који се односи на проблематизацију релевантности процене/провере/оцене научног рада посредством различитих ревизорских техника метричког/нумеристичког карактера, а најчешће сцијентометријских, као и неким од последица које редукција смисла бављења науком на прикупљање поена може имати или већ има на антрополошку продукцију и њен квалитет.

У докторској дисертацији под насловом „Култура ревизије у науци и високом образовању: случај Републике Србије 2000-2010. године“ примарни фокус истраживања др Иване Гачановић усмерен је на институцију универзитета у теоријском и историјском смилу, са превасходним занимањем за стање и положај који ова институција заузима у контексту савремених друштвених, културних и политичко-економских токова. Ради се о интердисциплинарном приступу високом образовању у коме преовладава антрополошко интересовање за *академску културу*, односно академску заједницу и преображаје кроз које она пролази последњих деценија у иностраном и домаћем контексту. Полазишна тачка овог истраживања и главно оперативно средство при анализи података у њему је концепција „култура ревизије“, којом др Ивана Гачановић указује на главни курс промена до којих долази у савременој академској култури. Уз то, кандидаткиња у овом раду настоји да кроз представљање појединих карактеристика домаћих промена високообразовног научног система препозна и истакне оне елементе тих промена које би могле да укажу на то да се и у домаћем контексту у одређеној мери може говорити о развоју културе ревизије. Поред осталог, кандидаткиња долази до закључка да бирократско-корпоративна култура, која је у англо-саксонским академским контекстима успостављена знатно раније, постепено заузима своје место и у европским и другим светским академским контекстима, па тако и у српском. Иако показује да домаћи академски контекст карактеришу многе специфичности које представљају тековине домаће академске културе и административне инфраструктуре, она оправдано и у складу са теоријским претпоставкама од којих полази, сматра да врсте пракси и тела за надзор, контролу и мерење као и начини на које се те праксе спроводе, указују на јасне манифестације преваге тржишно-бирократског модалитета мишљења на штету хуманистичких идеала који су представљали организациони принцип модерне концепције универзитета. Такође, кандидаткиња скреће пажњу и на важност разматрања постојећих критичких погледа чланова домаће (и иностране) академске заједнице, који указују на штетне последице таквог реформског процеса по (традиционални) смисао бављења академским радом.

Друга област у оквиру које је др Ивана Гачановић објавила своје радове тиче се истраживања културних политика Европске уније и начина на које оне утичу на формирање замишљеног паневропског идентитета. На основу домета савремених антрополошких теорија о култури и идентитету, као и на основу специфичног приступа антропологије јавних политика, кандидаткиња показује како антропологија може да допринесе разумевању и критичком разматрању настојања да се Европска унија, која је раније обично проучавана као економско-политичка заједница, integriше на културном плану. При томе, др И. Гачановић као аналитички оквир користи досадашње теоријске и методолошке домете поддисциплина антропологије Европске уније, антропологије глобализације, антропологије јавних политика и антропологије мултикултурализма, полазећи од претпоставке да њихово комбиновање у теорјско-методолошком смислу може да помогне у расветљавању и појашњавању питања конструкције „европског идентитета/културе“. Како кандидаткиња показује, такав аналитички оквир може послужити бољем разумевању идентитетске политике ЕУ и у ширем контексту глобализацијских процеса. Овакав приступ обједињен је у њеној монографији „Проблеми европског идентитета: увод у антропологију европске уније“, која значајно доприноси разумевању друштвених проблема у вези са феноменом идентитетских и културних политика ЕУ и која представља један од првих целовитих доприноса разумевању ове теме у српској антропологији.

У раду „Како измислити Европљанина? Антрополошка анализа“ кандидаткиња комбиновањем аналитичких поступака карактеристичних за приступе антропологије јавних политика и антропологије мултикултурализма, пружа анализу једног сегмента идентитетских, односно културних политика Европске уније. На тај начин она показује да идеја „европског идентитета“ представља амалгам неконзистентних замисли, стратегија и покушаја, као супранационални идентитет заснован на „заједничком европском наслеђу“, али и као резултат на глобалном нивоу јединственог обједињавања легислативе и принципа универзалних људских права, уз антропологији посебно проблематично поштовање колективне културне различитости. Такав амалгам, како кандидаткиња

показује, представља значајан изазов за антрополошка истраживања, посебно за општу антрополошку теорију културног идентитета.

У раду „Европа као извориште културног идентитета и вредности као нормативног оквира“, ауторка пружа преглед неких од кључних проблема који се односе на прегнућа институција Европске уније да створе представу о постојању наднационалног, колективног културног идентитета, коју би требало да деле чланови и чланице свих постојећих европских политичких заједница, било да су оне формално чланице ЕУ или да претендују да то постану. Како кандидаткиња показује у датом раду, овај веома важан елемент европског уједињења пролазио је кроз неколико фаза, при чему се за неке може рећи да су имале великих изгледа да постигну жељене резултате, али да је данас све извесније таква каква јесте, културна политика ЕУ нема довољно потенцијала за остварење ове врсте својих намера.

При бављењу темама које се односе на проблеме у вези са процесима креирања и одржавања колективних или групних идентитета, кандидаткиња се у раду „О децентрирању навијачких идентитета: има ли романтике у навијању?“ бави једном навијачким колективитетом у домаћем контексту. Ту она представља једну групу навијача Партизана која својим начином изражавања наклоности ка клубу значајно одступа од уобичајених представа о навијачким субкултурама у нашем друштву. У питању је група од десетине појединаца која је покренула Фејсбук страницу, а потом и фанзин Гробарски треш (*енгл.* trash) романтизам (ГТР). Кандидаткиња у датом раду усмерава пажњу на неколико аспеката које сматра важним за анализу оваквог начина друштвеног груписања – корпус идентификационих маркера који се користи при стварању демаркационих линија између своје (навијачи Партизана) и себи супротстављење групе (навијачи Црвене звезде) али и начин (делимичног) издвајања из сопствене шире групе. Такође, важан аспект који се у случају навијачких група овде истиче, јесте реверзибилан процес међудејства између креирања личног идентитета и навијачких пракси.

Закључак

Наведени радови др Иване Гачановић засновани су на доследно спроведеним истраживањима, адекватном аналитичком приступу и тумачењима конкретне етнолошке и антрополошке тематике, превасходно у области проучавања антропологије образовања, али и у области интердисциплинарних студија високог образовања, с једне стране, као и у области проучавања конструисања колективних идентитета на различитим нивоима, с друге стране. Значај свих наведених библиографских јединица огледа се, како у отварању нових истраживачких поља у домаћој етнологији и антропологији, тако и у теоријском и методолошком иновирању начина на који се приступа појавама које су стандардни део етнолошког и антрополошког предметног истраживачког инвентара.

Начин на који је др Ивана Гачановић приступила истраживању материјала који је представила у својим радовима на тему савремених трансформација у домену високог образовања, као и закључци до којих је дошла значајно доприносе разумевању шире области институционалне промене и академске културе у савременом свету, а нарочито разумевању контекста промена и развојних тенденција домаћег система високог образовања, у чему се састоји њихов највећи научни допринос. Такође, дати радови представљају значајан компајративни антрополошки допринос разумевању савремених академских али и ширих друштвених трансформација, у којима се посебна пажња усмерава на важност административних аспеката таквих трансформација на културу академског рада и ширег политичког и друштвеног односа према таквој култури.

У радовима који се тичу разматрања проблема „европског идентитета“, сажимајући различите антрополошке приступе проучавању процеса европске интеграције, др Ивана Гачановић кристализује специфичан приступ разматраном феномену, стварајући тиме прегледну основу за разумевање и критичко преиспитивање различитих и често контрадикторних настојања Европске уније ка културној интеграцији европских земаља. Поред несумњивог квалитета у погледу

дизајна истраживања, те теоријског и методолошког приступа проучаваној проблематици, радови др Иване Гачановић представљају допринос домаћој етнологији и антропологији и у предметном смислу, а пре свега у погледу свежине и иновативности аналитичких и интерпретативних поступака, коришћених за бављење самостално прикупљеним експланаторним материјалом.

На основу свега изнетог Комисија предлаже Наставно научног већу Филозофског факултета Универзитета у Београду да предложи Комисији за звања Министарства провете науке и технолошког развоја да др Ивану Гачановић изабере у звање научног сарадника.

Комисија:

У Београду 23.01.2015.

проф. др Љиљана Гавриловић
Одељење за етнологију и антропологију
Филозофски факултет у Београду

проф. др Иван Ковачевић
Одељење за етнологију и антропологију
Филозофски факултет у Београду

др Марија Брујић
научни сарадник, Институт за етнологију и антропологију при Одељењу за
етнологију и антропологију Филозофског факултета у Београду